

Galerie Hollybush Gardens a dvakrát galerie Rodeo (dvě menší fotografie).

Londýnské Condo

Text: Lucie Drdová – Foto: archiv galerií

Začátek roku se vyvinul nečekaně. Na poslední chvíli jsem se přihlásila na rezidenci pro kurátory v Londýně a k mému překvapení mě skutečně vybrali. Sice jsem si tím značně zkomplikovala svoji pracovní situaci, ale nedělám náhlá rozhodnutí s vědomím, že něco spíš nevyjde, i když si to přeji, často. Navíc jsem přistála v Londýně se záměrem prohloubit svoje znalosti tamní galerijní scény a přivést si inspiraci pro naši praxi.

Privátní galerie pro mě vždy znamenaly sociální prostor, místo diskurzu a v neposlední řadě neaktuálnějšího umění. Galerie objevují mladé umělce, poskytují jim příležitosti k výstavám, starají se o produkci jejich děl, jež umísťují do muzejních a soukromých sbírek a podporují je morálně a finančně i v těžkých obdobích. Jsou jádrem uměleckého provozu a každá má svoji vlastní DNA.

Zřejmé je to v případech, kdy galerie existují desetiletí a vyrostly společně se svými umělci, kteří jsou dnes světovými autory. V posledních dvou desetiletích se však galerijní činnost výrazně profesionalizovala v závislosti na vývoji globálního trhu. Galeristé mluví o odcizení ve vzájemných vztazích, protože se zmenšuje prostor pro diskusi a reflexi obsahu. Naopak jsou nuceni k participaci na mezinárodní produkci a ostré soutěži.

Především pro malé a střední galerie to znamená, že za těchto podmínek musí vyvinout vyšší úsilí a kreativitu, aby obstály a hájily svoji existenci v konkurenci globálně úspěšných hráčů. Vznikají nové modely mezigalerijní spolupráce a nejrůznější „off-formáty“, jež hledají cesty, jak zprostředkovat umění.

Jedním z nejlepších příkladů nových přístupů je londýnské Condo. Na dvě desítky galerií hostí 46 zahraničních kolegů a posky-

tují jim své prostory ke společným výstavám. Zčásti tak supluje fenomén veletrhů, kde má návštěvník pod jednou střešou domnělý přehled „nejkvalitnějšího“ umění současnosti. Alespoň se o to snaží komise, které vybírají vystavovatele z celého světa. I přes upřímnou snahu je to však především společenská událost, jež vytváří umění luxusní kulisu. Iniciativa Condo vrací zpět čas, jež divák věnuje vnímání samotných děl a formuje prostor pro diskusi. Londýn těží ze svého mezinárodního prostředí, a proto galerie jako Carlos/Ishikawa, Rodeo, Hollybush Gardens nebo Sadie Coles svým kolegům nabídnou široké publikum, sběratele i bohatou síť kontaktů. ■

Condo, 13.1. – 10.2., www.condocomplex.org

Autorka je historičkou umění & galeristkou, www.drdovalgalerie.com